

יחידה 11: ראש השנה פרק ב משנה א

קבלת עדים על החודש

המשנה ממשיכה בדינים הקשורים בעדי החודש.

marsh horava moomlach: shiuror achad

מטרות

1. **הישג הבנה:** התלמיד ידע לחלק את המשנה לרישא וסיפא ויבין את הקשר שבין שני חלקים המשנה.
2. **הישג הבנה ופרשנות:** התלמיד יבין שהכוונה בדי המופיע במשנה היא שכasher בין הדיון בירושלים אין מכיר את העד שיצא, בית הדיון המקומי שלוח עמו זוג אחר של עדים כדי שיעידו על העד שהוא כשר.
3. **הישג תושב"ע:** התלמיד ידע מיהם המינים: הצדוקים והבאים.
4. **הישג הבנה ופרשנות:** התלמיד ידע מה הוא מעשיהם של המינים, ויבין מהם השינויים שנרגמו בעקבות זאת.

גוף השיעור

א. מבנה

ברישא של המשנה מופיע דין – כיצד יש לנוהג כאשר בית הדיון הגדול אינו מכיר את העדים, ובסיפה של המשנה מתואר השינוי שחל בעקבות קיליקול המינים, שהוא זה שגרם לדין המופיע ברישא. במשימה 1 התלמידים מתבקשים לחלק את המשנה ולהתאים את הכותרת לכל אחד מן החלקים, בסוף היחידה התלמידים יתבקשו לקשר בין שני החלקים.

ב. הבנה ופרשנות

הדין המופיע ברישא של המשנה כתוב בלשון למציתית, אשר בעיקר לא ברור מי עושה מה ואת מי לא מכירים וכו'. לשם כך יש להסביר את הדיון במלואה ולאחר מכן להפנות את התלמידים למשימה 2 כדי לוודא שהם הבינו כיצד זה מובן מミילות המשנה.
תשובה למשימה 2:

אם בית הדיון הגדול אין מכירין אותו (העד שראה את המולד), בית הדיון המקומי משליחין זוג עדים מוכך אחר עמו (העד שראה את המולד) להעיד על העד שראה את המולד.

ג. יסודות התושב"ע

ביחידה זו כתוב בקצרה על המינים. זהה הזרמתונות להראות את ההבדל בין אמונה בתורה שבעלפה לבין אמונה בתורה שבכתב בלבד, ולהזק את האמונה בתושב"ע.

לקראיה נוספת על הצדוקים מומלץ להסתכל באתר דעת בקישורים:

<http://www.daat.ac.il/encyclopedia/value.asp?id1=1558>

ד. הבנה ופרשנות

סעיף א' במשימה 3 בודק הבנה בסיסית של מה שכתוב במשנה. סעיף ב' דוחה הבנה של הסיבות:
הבעיה הייתה שהמין קלקלן – העידו עדות שקר, لكن תיקנו שיקבלו עדות רק ממי שמכירים ויודעים
שהוא אינו אחד מן המינים, וכך ימנעו מהמינים לפגועשוב בעדות החודש.

לכן התשובה למשימה 4 היא כמובן שהדין שיר לתקופה שלאחר מכון, שהיו מקבלים רק את מי
শמכירים, וכן אם מישהו שאינם מוכר לבית דין הולך להעיד צריך לשלוות זוג עדדים מוכר שייעיד עליו
שהוא צער.

סיכום

שני הסעיפים בסיכון שיכים, כל אחד, לחילוק אחר של המשנה: הראשון לרשא של המשנה – הדין,
והשני לסיפה – שזהו הטעם לכך שצריך לשלוות עדדים שמכירים את העד שייעיד עליו.